

של תרח היה, כפי שמפרש רש"י לפני כן, יותר 32
 משישים שנה לאחר בואו של אברם לארץ כנען. ואם 33
 כך, אין רש"י יכול לומר שחרון האף של הקדוש- 34
 ברוך-הוא נמשך עד מות תרח, כי כאשר הגיע אברם 35
 והאיר את העולם – לפחות שישים שנה לפני מות תרח 36
 – כבר פסק חרון האף. 37

לכן מדייק רש"י ואומר "עד אברם..." – בכך הוא 38
 מבהיר שלמרות שהפסקת חרון האף רמוזה על ידי 39
 הנו"ן בסוף הפרשה, בכל זאת אין היא קשורה לתקופה 40
 של "וימת תרח", אלא באופן כללי לסיום התקופה "עד 41
 אברם". בעשרת הדורות – עד תחילת תקופת אברם. 42
 ה.

חרון האף היה בעולם למרות שהאריכו ימים 43
 אך דרוש הסבר: בשביל מה צריכה התורה לכתוב 44
 נו"ן הפוכה, ולספר שבמשך עשרת הדורות עד אברם 45
 היה חרון אף של הקדוש-ברוך-הוא בעולם – הרי זה 46
 דבר המובן מעצמו: הם הרי חטאו כל כך הרבה, עברו 47
 עבודה זרה¹⁵ וכדומה, ומובן¹⁶ שהקדוש-ברוך-הוא לא 48
 היה מרוצה מהתנהגותם והיה חרון אף בעולם?

ההסבר לכך הוא: כאשר לומדים בפרשה על דורות 49
 אלו ורואים שהאנשים האריכו ימים הרבה יותר 50
 ממאה-ועשרים שנה¹⁷, וקשה להבין: כיצד ייתכן 51
 שרשעים יאריכו ימים כל כך? 52

וניתן להגיע על ידי כך למחשבה שלמרות חטאיהם 53
 מצאה התנהגותם חן בעיני הקדוש-ברוך-הוא (מסיבה 54
 כל שהיא, כגון: עם אחד ושפה אחת לכולם, שלום. 55
 כבוד אב – כדברי רש"י כאן), והוא היה מרוצה מהם. 56
 מחשבה כזאת שוללת התורה על ידי כתיבת נו"ן 57
 הפוכה, שלא זו בלבד שהקדוש-ברוך-הוא לא היה 58
 מרוצה מהם, אלא להיפך: היה חרון אף של מקום. 59
 ואם כך, כיצד האריכו ימים כל כך? אלא, כך עלה 60
 ברצונו של הקדוש-ברוך-הוא, ואין אנו יודעים את 61
 הטעם לכך¹⁸. 62

1 "בחרן" מופיע הפסוק "ויאמר ה' אל אברם..." – אך
 2 בכל זאת קשה להסביר שהנו"ן ההפוכה של "בחרן"
 3 מוסבת לפסוק הבא¹⁰?

4 וההסבר לכך הוא: נו"ן פשוטה היא אות סופית
 5 המציינת סוף מילה, ובין האותיות הסופיות עצמן היא
 6 נראית¹¹ כקו ארוך המפריד בין שני צדדין, באופן של
 7 הפרדה מוחלטת. כי בנו"ן סופית¹² אין רווח (כפי
 8 שיש, למשל, באות קו"ף בין הרי"ש לבין התג
 9 השמאלי) שבאמצעותו ניתן לעבור מן הצד האחד
 10 למשנהו.

11 ומוזה שהתורה שינתה דוקא את הנו"ן של "בחרן"
 12 כדי להצביע על חרון-אף,

13 ויותר מכך – רָק את הנו"ן, למרות שלכאורה צריך
 14 היה לשנות את כל המילה, שהיא המילה "חרון", שאף
 15 כתובה מספר פעמים בתורה¹³ ללא וא"ו,
 16 זוהי הוכחה שיחד עם זאת נרמז כאן שהחרון נפסק
 17 בסוף פרשה זו¹⁴. ולכן מפרש רש"י "עד אברם חרון
 18 אף..."

ד.

הפסקת החרון - לפני מות תרח - "עד אברם"
 19 אך עדיין ניתן לשאול: למרות שהנו"ן רומזת
 20 להפרדה בין שני צדדים – ובענינו, הפרדה בין סוף
 21 פרשת נח לבין תחילת פרשת לך-לך – בכל זאת, הרי
 22 ישנן שתי דרכים כדי להביע את ההפסק: א) להדגיש
 23 את הצד החיובי – ש"חרון האף" היה קיים ונמשך עד
 24 לסוף תקופת פרשת נח. ב) את הצד השלילי – ש"חרון
 25 האף" נפסק לפני פרשת לך-לך.

26 כיון שרש"י מפרש את המילה "בחרן", הוא היה
 27 צריך, לכאורה, להתבטא בדרך הראשונה, שחרון האף
 28 נמשך עד לסוף פרשת נח – ומדוע הוא אומר "עד
 29 אברם..." – באופן המדגיש את ביטול "חרון האף"?

30 אך לאמיתו של דבר אין זו קושיא כלל: תקופת
 31 פרשת נח מסתיימת בפסוק "וימת תרח בחרן" – ומותו

10 גם את"ל (כנ"ל הערה 1) דפירוש "נו"ן הפוכה" הוא שישנו נו"ן
 לאחר יתבת "בחרן", אינו מובן – שהרי נו"ן זה מרמז הדפירוש של
 "חרן" הוא מל' חרון אף.

11 ראה פרש"י (ב, ד) שלמדים מצורת האותיות.

12 ואף שכ"ה גם באותיות הסופיות "ך", "ף", "ץ" – הרי באותיות
 הנ"ל יש ציור נוסף על הקו, שזה מורה שיש בהן עוד תוכן בהוספה
 להתוכן של "הפסק"; משא"כ באות נו"ן פשוטה שאינה רק קו ארוך,
 היינו שזהו כל תוכנה.

13 בשלח, טו, ז. ועוד.

14 וראה ברש"י כת"י: לומר לך עד כאן עד אברם כו'.

15 פרש"י ד, כו, י, טו. ועוד.

16 במכש"כ וק"ו מחטא עץ הדעת, ענין קין וכו'.

17 להעיר ממש"ע (בראשית ו, א) "והיו ימיו מאה ועשרים שנה".
 אבל ראה פרש"י שם.

18 ופשוט שאין רש"י צריך לתרץ "למה דרך רשעים צלחה" (אבל
 צריך לשלול פ"י מוטעה בהפרשה לומר שלא ה" חרון אף כו').

ועוד י"ל שגם קושיית "מדוע דרך כו" מתורצת ע"י ההודעה שהי'
 "חרון אף בעולם", כי פשוט שהחרון כו' מביא עונשין בעולם (אף שלא
 נתפרשו – ראה פרש"י לעיל ד, טו, ה, כט).

ובבלאה"כ צ"ל פ"י כן וגם ע"ד הפשט ופשוטו ש"מ דאם לא תאמר כן

– מהו תוכן הענין דחרון אף בעולם?